

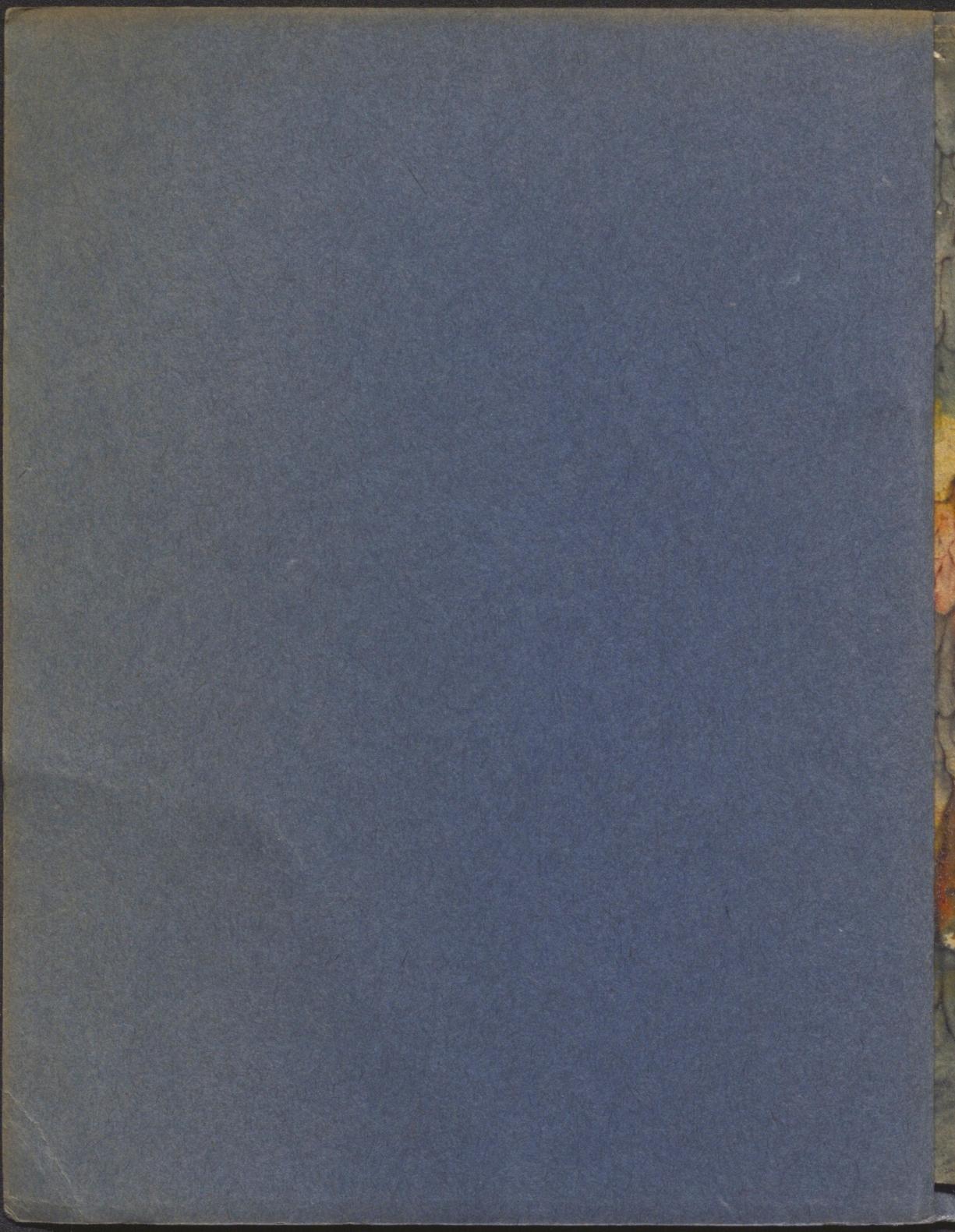
Friederici,

Christ. Ant.

De Moshemii
meritis.

1743.

DE
MAGNI MOSHEMII MERITIS
 IN ARGVMENTVM RELIGIONIS QVOD IN
 VERITATEM CVLTVS CHRISTIANORVM INQVIRIT
 PRAEFATVR SIMVLQVE

*VIRO SVMME VENERABILI ET
 ILLVSTRI*

1523.
 1523.
**IO. LAVENTIO
 MOSHEMIO**

SEREN. BRVNSVICENSIVM DVCI A CON-
 SILIIS SACRIS THEOLOGIAE DOCTORI ET IN ALMA
 IVLIA PROFESSORI PRIMARIO AEDIVM VALLIS S.
 MARIAE ET LAPIDIS S. MICHAELIS ABBATI SCHOL-
 ARVMQVE PER TERRAS GVELPHERB.

EPHORO SVMMO CET.

THEOLOGO INCOMPARABILI MERITIS-
 QVE IMMORTALIBVS LONGE LATEQVE
 CELEBERRIMO

N: 5829 v
 FELIX NOVI ANNI d^o I^o c^o XLIII.
 AVSPICIVM

SVMMISS E GRATVLATVR

CHRISTOPH. ANTONIVS FRIDERICI
 ECCLESIAE TREFVRTENSIS PASTOR.

ISENACI
 APVD MICHAEL. GOTLIB. GRIESBACHIVM.

ONTINUITAT. OI
ORDINACIO

MONTA
PRAE
LICENSIA

REZEPTE IN ALEXANDRIEN

YOGA SUTRA

YOGA SUTRA

VIR SVMME,

Ui magna TVA prorsus & illu-
stria in cœtum nostrum purio-
rem merita non nosset, omnino
omnis eruditionis expers, igna-
rusque esse mihi videretur. Sum-
mi numinis sapientia non sine
ratione mortalibus sic prouidit,
vt diuersis diuersa distribuerit
dona, ea etiam tales, vt ad munus,
diuinitus sibi datum, excolen-
dum, omnem nauent operam,
impellit, illosque denique pro-

vidam optimi rerum parentis curam, dum viuant, digne adhi-
bere decet. Sed si virum æternus rerum conditor orbi sistit,
qui non in vnius studii artisque scientia, sed, vniuersa fere re-
cognita, & inuestigata, de singulis statuere potest, annon ta-
lem, vt singulare DEI donum æstimemus? Et quæ numinis
maximi gloria & donum est, cui etiam modestia TVA vnic
omnia refert accepta, talem TE VIRVM, in tanta rerum sci-
entia, tam in commune omnium literarum, adhuc iuuanda-
rum & expoliendarum, bonum, quam in commune cœtus no-
stri diuinioris solatium natum & altum, prætas. TV enim, in
vna eruditionis parte tantas fecisti progressiones, vt si nihil ali-
ud, quam eadem de re edidisses specimen, studium tamen TV-
VM, maioremque vim non satis admirari, valeremus. Sed tan-
tas suscipere res, quantas non modo consequi, sed etiam cogi-
tatione complecti, vix arbitrari possumus, iustum diligentem-
temque sane meretur attentionem.

In præsentia rem tractare cœpi, qua considero, quanta sint
merita TVA, quæ in illud argumentum religionis Christiano-
rum, quod in cultus eorum veritatem inquirit, sese diffundunt,

cuius-

cuiusque vestigia passim in libris TVIS, omni pietate & eruditione refertis, reperiuntur.

Est veritas, quæ Christiani nominis cultorem præterire non debet, a multis tamen infensis hostibus, telis partim, mente eorum, acutissimis, partim hebetioribus, appetita, armis hinc prudentiæ fortissimis defendenda nobis esse videtur. Hanc nobilissimam, hanc utilissimam dicendi seriem, in omnibus libris TVIS, sparsim passimque demonstrandam, adhuc in oculis TVIS tulisti, omnesque etiam alios, hanc rem consulto explicantes, & subtilitate & diligentia longe superas, *καιρούς χαλεπούς* probe sciens, de quibus PAVLVS, legatus JESV CHRISTI, nos non solum fecit certiores, sed etiam in quos in primis præpotens numen nos reseruauit. Nostro hinc æuo, omni modo eius studii culturam curandam esse duco, id quod pro summo, quo polles, iudicii acumine, magis quam ego, intelligis. Cum enim non procerum solum aulæ, sed etiam vilioris interdum sortis hominum tabernæ, veritatis diuinæ hostibus sunt impletæ, annon rident verbi sanctioris ministros, ut homines imperitos, simplices, ad auram popularem, modo lucri potiundi gratia, compositos? si de rebus, ad veram Christianis ineundam rationem, sermones faciunt, annon, verba quidem esse suavia, sed tamen veritate sua destituta esse, insaniunt? Quid TV autem, VIR SVMME, qui mature in locum principum oratorum venisti, in orationibus TVIS, auro contra caris, pro concionibus celeberrimis habitis, hac in re præstitisti? TV enim, ad alium in iis modum, omnibus, in conuentu diuiniori, oratoribus, si non imitandum, (est enim, quod in MOSHEMIO initabile est,) sed tamen sequendum, dux & auctor extitisti, & sic probasti, quantum Christianorum documenta, quæ ipsorum spem alunt, valeant. Quantum ego coniicere possum, mirifice sane TVA delectat oratio, qua viuentem, triumphantemque IESVM, ex cruento legatorum eius mortis genere, demonstras. Et quis non acerrimo legendi tenetur studio? Si alteram aqua animi lance pensitat, qua, præter iocum, insulsosque fales

sales, in veritate conuellenda, nihil solidi producentium, stultitiam, quæ tamen mire sibi blandit, verbis grauioribus perstrinxisti. Libens V. C. GOTTSCHEDII sententiaz accedo, quippe qui, homines, si, in oratione saltim una, TE, de rebus diuinis & gravissimis disputantem, vident atque legunt, plus, quam ex centum aliorum voluminibus, varia variis cumulantibus, saepere, eaque ratione DEO addici posse, arbitratur. Vera sane est sententia, quæ suo denique tempore pondere & probatione haud carebit, VIR SVMME, non cum TVA, quam iam dum AGNO inculpato soli nuncupasti, sed cum æterna numeris immortalis laude mihi iam enumeranda: TV, post seros annos cœlitibus adscribendus, multos, opera TVA, vel duabus dictis concionibus ex errantium tenebris erutos, qui veram JESV viam, vt æquam, vt piam, vt numeris omnibus absolutam, a TE commonstratam munitamque sunt amplexi, hos ad sempiternam summi boni hæreditatem vocatos, delatosque, experieris. In caeteris etiam orationibus multum sæpeque indicasti, qua ratione veritates, & hanc & alias, in pulchritudine sua naturali, quam illustris BERGERVS alioquin commendat, TV autem in nostra sancta professione in primis vrges, sine omni fuco, proponendas, aliisque laudandas esse, duxeris, vt auditores aculeos, seruatoris causam rectius cognoscere, fortiores persentiscerent. Quid mirum ergo? Si multi cum AVGVSTINO, AMBROSIVM audiendi, curiosi nempe non rerum, sed verborum æstimatores, veniunt, TE autem docente, sic alliciuntur, vt sicut ille, ita & hi, quasi prius explorantes facundiam, utrum conueniat famæ, postea affiantur, vt res, quas amplius dirimere non valent, cum verbis simul in animum veniant, adeo vt nesciant, vtrum res oratione, an verba sententiis illustrentur. Quicquid contra famosum, & improbissimum mendaciorum machinatorem, TOLANDVM, in vindiciis TVIS veterum Christianorum disciplinæ, ex primis fontibus, pro JESV CHRISTI, suæque gentis gloria, declaraueris, illi, qui æstimant, operam TVAM, nunquam interituram, magnopere

pere pendendam esse, decernunt. Apparatus hominis istius infelicis, cui furor arma subministrabat, ad reipublicæ sanctæ internectionem, spectare videbantur, TV autem eum, vt vanum, vt friuolum, vt monumentis veterum plane aduersantem, toti orbi sistis. Et sic etiam historiæ TVAE, quæ ecclesiæ conditionem exhibit, memoriam commoues, annon TIBI mens fuit pia, vt veritatem semper illumines, errorum fontes & progressiones etiam sedulo inuestiges, neminique, vt multi præpostere faciunt, ex præiudicata sanctitatis notione, aduleris? Multi enim ob id, quod doctores veteris ecclesiæ sanctimoniaræ externæ notam præ se ferunt, eos etiam statim omnis erroris immunes esse, cogitarunt, qua re, admodum adversa, quantum veritati ipsi, nullam personarum commendationem respicienti, offecerit, & quas Christiani nominis inimicus, inde falsas concludendi rationes elicuerit, TE, VIR SVMME, non fugit. Contra autem, eorum etiam partes fastidis, qui tantorum virorum labores quisquiliarum locis adsignant, seque solos, tanquam omnis veri indagatores, æstimant, aliisque obtrudere conantur. Quæ vera ab iis, qui venerabile patrum nomen sustinent, dicta, vt veritatis dogmata, quæ communi reipublicæ Christianæ commodo inseruire possunt, quae ea autem laedunt, propiusque ad Stoicorum & Platonicorum decreta accedunt, etiam modeste, ne veritas periclitetur, sunt indicanda? Et dum hanc commonstras viam, quid laudis TIBI non est reprehendum? Jam, TE duce, in eo ampliori campo forte non vis, plura investigandi, sed tantum, TVA legendi, delectatio in posterum postulabitur. Studia, certe, magis Christianæ genti frugifera elegisti, quam si alii ex Ebræorum magistrorum sterquiliniis, mira sibi invenire, imaginantur. Et quid de THEOLOGIA TVA Morum dicam, opere summo & perfecto? Quid in ea, vtrum stili concinnitatem, an rerum copiam selectarum planeque egregiarum, an nexum, vt aiunt, systematicum, cum periodo tamen liberaliori coniunctum, vel incomparabilem oraculorum diuiniorum interpretandorum rationem,

nem, admiratione complectar, nescio. Sufficit, me, instar omnium esse, putare, quod genuinam vbius indolem actionum sanctorum, quibus ad meliorem mentem, pietatisque studium redimus, quam & sortis Christianorum cauillatorem, postea, non modo, vt æquam, sed etiam ex delineatione TVA desiderabilem appetere oportet, partim ipsam religionis veritatem, plane doctissime solidissimeque, expressam, dedisti. Vani quidam, qui putant, se in hoc TVO libro pulcherrimo non placita Chinenium, leges Lycurgi, aliorumque quæsiuisse, faceant. Sed quid sibi isti homines velint, ignoro. Annon fines TVOS contemplantur? nonne vident? speciosa hæc Confucianæ gentis præcepta, quæ irrisores hodie Christi legibus longe anteponunt, ex fontibus suis eum in finem esse manifestata, ornataque suo sic denudata, vt lege hac appareat potissimum, quid inter motus, virtutesque naturales, licet magna externaque specie indutas, & spiritu diuino excitatas, distet: nonne commendandum, vt hæc opiniones præiudicatae tollantur? quo eo magis veritati, quæ in IESV nostro prostat, aperiatur via, quam homines etiam impii, si resipiscant, ceu regiam tandem ingredi tenentur. Quamuis, VIR SVMME, a iudicio meo infirmiori haud stes, nam præclara mentis TVAE acies, quid ad gentis Christianorum emolumentum spectet, optima TIBI lex est, tamen, quod rem hanc, paulo liberius attingendam mihi sumserim, pace TVA dictum sit. VIR SVMME, expleas meum, multorumque, TE in pretio habentium, desiderium, libellum, (si modo duas tantum MOSHEMIANAS paginas sic appellare licebit,) de Religionis veritate conscribas, rogo atque obsecro, hem, quæ pulchra, quæ firma, quæ noua, pro antiqua salutis supremæ obtainendæ via, momenta non exhibebis? fructus fore vberrimos, plane confido. *Mutius* quidam paterni iuris defensor, & patrimonii propugnator sui, in Ciceronis *Oratione* delineatur. TV certe, vt elatius dicam, paterni nostri communisque iuris defensor, patrimoniique, quod in cœlo adseratur, felicissimus propugnator esse, potes. Laborem ergo hunc

hunc vnum, DEO annuente & iuuante, modo petitioni veniam des, adhuc aggredere. Ille, qui causam suam non derelinquet, TIBI vires gratiamque contribuet. TV es pignus, ecclesiæ diuinitus datum, nos tantum dona TVA, quin DEI, in TE reposita, veneramur. Propter varias diuersasque scientias, Galli suum FLECHIERIVM, ROLLINIVM, PICTETVVM, TILLEMONTIVM, Angli MANTONIVM, TILLOTSONIVM, BINGHAMVM, CVDWORTHIVM & STANLEIVM, Bataui suum SPANHEMIVM & VITRINGAM admirantur : nos in vno MOSHEMIO horum omnium ideas videmus expressas. Maëte gratia virtuteque porro esto! divinis donis distinctus, ecclesiam, spartasque TVAS honorabiles & ornes & adiuues. DEVS immortalis, cui egregie seruis, TIBI, anni huius noui auspicium, felix, faustum, fortunatumque esse iubeat. Euangelicæ παρεγένοται incrementa, cum annis, semper impertiat, sanitatem inconcussam, tantisque laboribus parem, conseruet, diesque TVOS diutinos esse velit. TE ad ecclesiam Christi leuandam natum esse, scio, hinc me apud DEVUM voti mei compotem fore, firmiter spero. TV autem, VIR SVMME, etiam illi accedes, si studium operamque TVAM dignissimam, gloriæ IESV CHRISTI porro inseruire, multorumque animos ad inuisibilia rapere posset, id quod indubitate etiam fiet, senties. Dab. Trefurti, ad diem xxvii. Decembris, qui in sanctioribus fastis Fer. III. nato seruatori dicatus, A. R. S. cibis l*o* cc XLII.

SONDERSHVSAE,
LITERIS IACOB. ANDR. BOCKII, TYPOGR. AVLICI.

nc

ULB Halle

006 910 98X

3

Voss.

37

DE
MAGNI MOSHEMII MERITIS
IN ARGVMENTVM RELIGIONIS QVOD IN
VERITATEM CVLTVS CHRISTIANORVM INQVIRIT
PRAEFATVR SIMVLQVE
*VIRO SVMME VENERABILI ET
ILLVSTRI*

IO. LAURENTIO
MIO

SE
SIL
IVI
M
T
M
T
CET.
ABILI MERITIS-
NGE LATEQUE
MO
Jo. cc XLIII.
I
VLATVR
S FRIDERICI
NSIS PASTOR.

APVD MICHAEL. GOTLIB. GRIESBACHIVM.

